

ארגונינה: מיוססים ללוחמה בצוללות מישראל

במישרד החוץ האמריקאי קיימת מחלקה מיוחדת לסיוע ביטחוני ולמכירת קרי ליצוא נשק. מחלקה זאת יכולה לאסור על ישראל למכור מחדש ציוד צבאי מתוצרת ארצות-הברית. בנושא זה מקיים המימד הביטחוני הישראלי מעין מילחמת עצינים עם המחלקה, ובהצלחה בלתי-מבוטלת.

ממשלת-ישראל איננה מבקשת, עד כה לפחות, אישור אמריקאי ליצוא מחדש של הציוד ללוחמה בצוללות. לדבריהם נרכשו מטוסי האלקטרה מלוקהייד במיסגרת עסקה מיסחרית רגילה — ומדובר במטוסים מיושנים, "יד שנייה" — והאמריקאים חייבים להוכיח שהציוד נגד צוללות הוא מתוצרת ארצות-הברית.

הישראלים טוענים, לעומת זאת, שהם תקינים ציוד אירופי. שיובא מצרפת ומבריטניה. האמריקאים הודו, בראיונות שהעניקו לקלודיה רייט, שיהיה קשה מאוד להפריך את טענות ישראל.

אירלנד: כולנו ציונים!

מליוני האמריקאים ממוצא אירי לא התרגשו במיוחד ממעשי האלימות שביצע הצבא האירי הרפובליקני בלונדון. גם הפיצוץ הגדול בחנות הכלבו המפוארת, הרודס, שהסעיר את העולם, השאיר את תומכי "אירגון המהפכנים" האירי בארצות-הברית אדישים. הם נמנעו, בדרך כלל, מלהוציא הודעות תמיכה פומביות במעשים, שהביאו לרצח אורחם, אבל המשיכו במאמציהם לגייס תמיכה פוליטית וכספית במורדים בצפון אירלנד.

עבורם המאבק ב"אלסטר" אינו אלא המשך ישיר של מילחמת-השיחרור האירית נגד הבריטים, מילחמה שזכתה לאהדה עצומה בארצות-הברית לא רק בזכות האזרחים ממוצא אירי, אלא גם מכיוון שהיא הזכירה לאמריקאים את מאבקם שלהם לשיחרור מהבריטים.

אין ספק שבצענין זה יש תפקיד חשוב לגזענות. רוב האמריקאים מגלים אדישות רבה למאבקי עמים שחורים

שהיא קונה בארצות-הברית, עורכת בו שיפוצים ומודיפיקציות לצרכים גמישים יותר של מעצמות צבאיות קטנות יחסית. ומזכרת אותו מחדש, תוך דחיקת רגלי ארצות-הברית עצמה משווקים ריווחים ביותר.

פקידי הפנטגון טוענים שמאז 1981 לא אושרו בקשות ישראל לציוד לוחמה נגד צוללות. לאחרונה גבר הלחץ מירושלים לקבל ציוד כזה, וטענות ישראל שהיא חשופה לתקיפת צוללות ערביות או סובייטיות, נמצאות עתה בכדיקה. בפנטגון מתייחסים לבקשות האלה, כאמור, בחשדנות רבה. לדעתם יש בהתאמת מטוסי האלקטרה לצורכי לוחמה בצוללות משום תקדים. ישראל איננה זקוקה לציוד מטעמים ביטחוניים, אלא מסיבות מיסחריות.

בריטניה: לנוהג עתיק — כסף לדיק

גם ארבעה מיליוני מונטלים, אין בהם כדי להניע את ממשלת בריטניה לקיצוצים, ככל הנגע למישור פחת המלוכה. אליזבת השנייה עולה כסף, וכל המאמרים הזועמים בעיתונות השמאלית נגד מישפחת המלוכה הבריטית, אינם משפיעים כלל על דעת-הקהל. סכומי העתק, התקציבים, המשכורות, העובדה שר-כוש המלכה פטור ממס, ומתעצם מיום ליום — כל אלה השאירו את הבריטים אדישים לחלוטין. רווקא סכום צנוע יותר, 500 דולר בסך הכל, הרגיו את הבריטים, ועורר שערורייה ברוב כליהת-הקשורת.

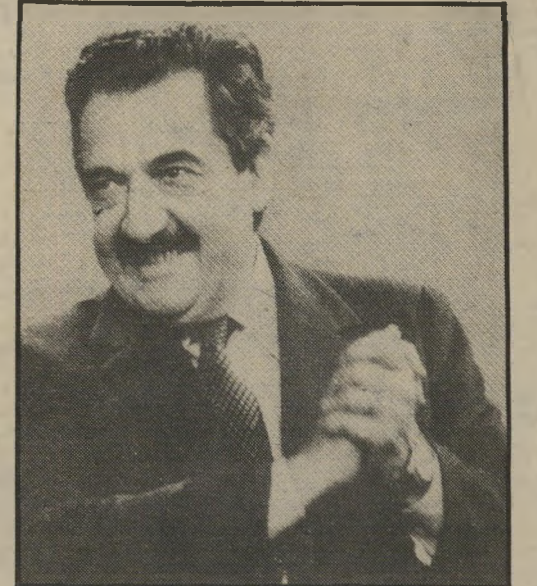
מלכה אליזבת

תקציבים. משכורות ו-500 דולאר

500 הדולארים הוצאו עליידי מישרת בריטניה כדי לשכור עשר חליפות-בוקר עבור השוטרים, שהוצבו לשמור על התא המלכותי במירוץ-הסוסים באסקוט. מסתבר שהפרוטוקול דורש מכל הנוכחים בתא ללבוש חליפות כאלה, ואי-אפשר היה להוציא מכלל זה את הבלשים, בלבוש אזרחי. העיתונאים מתחו ביקורת קשה על הביוב והאווילות בנושא זה, אבל ללא הועיל. דובר ארמון באקינגהם הודיע, שמדובר בנוהג עתיק, שלא ישתנה גם בעתיד.

מידע מרתק החושף את שיטות יצוא-הנשק של ישראל פורסם בגיליון הגיהמול של השבועון הבריטי, ניו-סטייטסמן. על המאמר בשבועון חתומה קלודיה רייט, שהמידע והניתוח שלה הוכיחו את אמינותם בעשרות מיקרים בשנים האחרונות. אין להתעלם מהעובדה שרייט היא עיתונאית פרופלסטינית מוב-הקת, ושעמדתה הבסיסית כלפי ישראל היא עויינת. הרקע הפוליטי-אידאולוגי של הכתבת חשוב להבנת הפרספקטיבות שלה, אבל אין בו כדי להפריך את המידע שבידה. הוא כמעט תמיד מעניין — ותמיד מדוייק.

בשבוע שעבר החליטו האמריקאים להסיר את רוב ההגבלות על יצוא-נשק לארגנטינה, עם כינונו של מישטר דמוקרטי בארץ זאת. עניין "הדמוקרטיה" עורר חיובים אירונים בושינגטון, שכן

ניסאי אלפונסין

האמריקאים חושדים, הישראלים מוכרים

ארצות-הברית מחמשת, כידוע, מישטרים נתעבים רבים באמריקה המרכזית והדרומית.

הנימוק העיקרי למיפנה במדיניותו של רונלד רגן הוא פיתרון הסיכסוך בין ארגנטינה ובריטניה. ראש ממשלת בריטניה, מרגרט תאצ'ר, הסירה את התנגדותה למכירת נשק לארגנטינה. לכך נוספו צעדים פומביים של נשיא ארגנטינה, ראול אלפונסין, שנועדו לנער את חוצנה של ארצו מהקשר ההרוק שקיימו הגנרלים עם ברית-המועצות (העולם הזה 14.12.83).

האמריקאים לוחצים על אלפונסין לגרש את נציג הק-ג-ב, ארנולד מוסולוב, מבואנוס-איירס. עד כה מנסה הנשיא החדש להתעלם מהלחץ הזה. רבים מאוהריו של אלפונסין, כדומה לכל הציבור הנאור בדרום-אמריקה, מתעבים את ארצות-הברית, רואים בה ובשליטה הכלכלית לא רק עלכון לאומי, אלא גם מקור לכל צרותיו של חלק זה של העולם.

אלפונסין אינו מעוניין בתרמית של עושה דברה של וושינגטון. לדעתו, אפשר לשאת את נוכחותם של הסובייטים בארצו, תוך שחיקה דראסטית של השפעתם. נציגי ארגנטינה בושינגטון רמזו לאמריקאים, שהסובייטים עצמם יחזירו את מוסולוב וכמה מאנשיו למוסקוה, מכיוון שאין להם מה לחפש בבואנוס-איירס אחרי ירדת הגנרלים.

אנשי הסי-אי-אי אינם בטוחים כל-כך, לדבריהם עלולים הסובייטים להמשיך בקשרים עם הצבא, ואף לעודד אותו למעשי חתרנות נגד המישטר הדמוקרטי החדש והשכיר בארגנטינה. מומחים אחרים לענייני אמריקה-הדרומית מבטלים את החשש הזה. מוסקוה חוששת, בכל זאת, לתרמיתה בעולם השלישי, ולא תעז לחזור על התרגיל של האמריקאים נגד סלברוד איינדה ב-1973.

גם אלפונסין תומך בעמדה זאת, אבל הוא דואג, בעת ובעונה אחת, לנטרל את הסובייטים כמיטב יכולתו. ארצות-הברית אינה באה על כל סיפוקה, אבל גם עמדתה העכשווית של הנשיא החדש מזכה אותו כעניינים לטיפול אחר, בתקווה שתלותו בהם תיגבר ותלך. מכאן הסרת האמברגו על מכירות הנשק לארגנטינה.

תחרות על השוק. קלודיה רייט, שקיבלה מידע בילעדי ממישרד-החוץ וממישרד-הביטחון האמריקאיים, כותבת שישראל תהיה הנהיג העיקרית מהמדינות החדשה כלפי ארגנטינה. בין השאר עוסקת עתה ישראל בכניית מטוסים מיוחדים ללוחמה נגד צוללות, בהזמנה מיוחדת מבואנוס-איירס.

הישראלים עשו את העיסקה המקורית עם הגנרלים, כחלק מיצוא נשק בהיקף עצום למדינות רבות ביבשת. אז רצו הגנרלים בציוד נגד צוללות. בעיקר כדי להילחם בכריטניה. כיום המטרה איננה כל-כך ברורה, אבל ארגנטינה עדיין מעוניינת במטוסים האלה.

המקורות האמריקאיים בפנטגון גילו לניו-סטייטסמן, שמדובר במטוסי אלקטרה, שרכשה ישראל מהחברה האמריקאית לוקהיד. התעשייה האווירית ותע"ש מציינים את המטוסים האלה, שהם כבר מיושנים למדי, בציוד אלקטרוני ובראדאר חדישים ביותר. קלודיה רייט עצמה כותבת מפורשות, שמידע הזה הודף אליה עליידי חוגים במימד הביטחוני של ארצות-הברית, החוששים מתחרות ישראלית על השוק הדרום-אמריקאי.

האמריקאים מחוששים, ככל הנראה, שישראל משתמשת בציוד

מגי-שת-מהאר תאצ'ר

הזדהות אוטומטית. תגובה נזעמת

ולאטיניים, לעצמאות לאומית. מאבק דומה, שבו מסכנים אנשים לבנים את חייהם למען עצמאות וריבונות, מעורר בהם הודות כמעט אוטומטית.

סיסמות אלקטרוניות. פעילי האירגון האירי העיקרי בארצות-הברית, הקרוי נוראייד (ראשי תיבות של הוועד לסיוע לאירים בצפון-אירלנד), מביעים בגלוי את קינאתם. אפילו הערצתם, לפעילות היהודית למען ישראל. מרטין גאלווי, האחראי ליחסי הציבור של האירגון, תיאר את פעילותו כ"ציונות אירית". לדבריו הם מנסים לחקות את שיטות המגנבית, האירים מתלוננים על רדיפות של מישרד-המישפטים האמריקאי, הפוקח עין חשדנית על פעילותם. עמדת וושינגטון נובעת, כמובן, מחשש לתגובה בריטית נזעמת נגד פעילות נוראייד. מרגרט תאצ'ר, שלה, אומנם, מתאה רישמית נגד מיבצע הראווה של נוראייד בטיים סקווייר ערב הפיגוע בלונדון. האירים הציפו את הלוח האלקטרוני המפורסם בלב הברודווי בניו-יורק בסיסמות אהרה לאסירים האירים.

בעיקבות המחאה הוורו ה"ציונים האירים" באורה רישמי, שעליהם להגביל את פעילותם אך ורק לסיוע למישפחות ההרוגים והאסירים האיריים בצפון-אירלנד, ולא לעסוק בתעמולה, או נגוס כספים. עבור הצבא האירי הרפובליקני. משקפים בטוחים שפעילי הנוראייד יתחמקו ממילוי הוראה זאת. הסיוע למורדים בצפון-אירלנד יימשך.